

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

Η ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ

«Οἱ ἰσχυροὶ διατάσσουν καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὑπακούουν». Τὸ βάρβαρον τοῦτο δόγμα, κληρονομία ἀρχαιοτάτη καὶ βαρβαρωτάτη ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ διέπῃ τὰς σχέσεις τῶν Ἑθνῶν καὶ λαῶν πρὸς ἀλλήλους. Οὔτε ὁ Χριστιανισμός, οὔτε ὁ πολιτισμός, οὔτε ἡ φιλοσοφία ἠμπόρεσαν νὰ μεταβάλουν τὸ βάρβαρον τοῦτο δόγμα, καθ' ὃ θεωρεῖται δίκαιον (!) νὰ πηγαίνει ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀσθενοῦς νὰ ὑποδουλώνῃ αὐτόν, νὰ τοῦ ἀφαιρῇ τὴν γῆν τῶν πατέρων του (δίκαιον!) τοῦ κατακτητοῦ), τὰ χρήματά του (χαράτσι, φορολογία), νὰ στρατολογή αὐτόν καὶ νὰ τὸν στέλλῃ εἰς ξένους τόπους, ἵνα φονευεῖται πρὸς ὠφέλειαν τοῦ τυράννου του. Ἄλλοτε αἱ βάρβαροι καὶ ἀντιχριστιανικαὶ αὗται πράξεις ἐζητεῖτο νὰ παρουσιάζωνται τοῦλάχιστον ἐξωτερικῶς δικαιολογημέναι. Ἀπὸ τινων ὅμως ἐπὶ τὰ πράγματα ἠπλοποιήθησαν, δὲν χρειάζεται πλέον καμμία δικαιολογία, αἱ διαταγαὶ δίδονται, ἔστω δὲ καὶ ἀντιφατικώταται καὶ καταγέλαστοι, ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦνται. Οὕτως ἐπὶ τρία ἔτη οἱ Ἑλληνες τῆς Μακεδονίας, ἂν καὶ μυριοτρόπως κατεδιώκοντο καὶ ἐσφάζοντο ὑπὸ τῶν δολοφόνων τῆς Σόφιας ἵν' ἀτπασθοῦν τὸ σχίσμα, ἔμεναν ἡσυχοὶ διαμαρτυρόμενοι καὶ παρακαλοῦντες τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ τὰς Χριστιανικὰς λεγομένας Δυνάμεις, ἵνα τοὺς σώσουν. Αὗται δὲ ἐξέλαβον τὴν ἡσυχίαν τούτων ὡς ἀδυναμίαν, ὡς δειλίαν, καὶ τέλος ὡς πλήρη ἀνυπαρξίαν. Τότε οὗτοι ἐξηγέρθησαν, ἀρχισαν ν' ἀμύνωνται καὶ νὰ ἐκδικοῦνται· καὶ τότε πάλιν αἱ λεγόμεναι Χριστιανικαὶ Δυνάμεις ἐξέλαβον τὴν ἀμυναν ταύτην ὡς ἐγκλημα, καὶ ὅπως πρότερον κατηγόρουσαν αὐτοὺς ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ἀνυπαρξίᾳ, οὕτω καὶ τώρα ἐπὶ κακουργίᾳ. Μόνον περὶ τῶν Βουλγάρων οἱ ὅποιοι, ὅπως ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται, καὶ πρῶτοι ἀρχισαντὰς ληστείας, τὰς σφαγὰς καὶ λοιπὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, καὶ σήμερον ἀκόμη ἐξακολουθοῦν, ὅπου δὲν φοβοῦνται, νὰ κακουργοῦν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, μόνον περὶ αὐτῶν δὲν ἔχουν νὰ εἰποῦν καὶ κακὸν οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι Χριστιανοί. Τώρα πάλιν οἱ αὐτοὶ καὶ τὴν Πύλιν πείθουν νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς ἀμυνομένους Μακεδόνας, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξαναγκάζουν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτοὺς ἐπικουρία τις ἐκ τῆς ἐλευθέρας πατρίδος, καὶ ἰησουητικῶς διατείνονται ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου θὰ προφυλάξῃ τοὺς Μακεδόνας ἀπὸ πάσης πίεσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ἡ Κυβέρνησις αὕτη διὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς σφάζει τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῆς Ἕλληνας, δεικνύουσα οὕτως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, πῶς ἐννοεῖ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Χριστιανῶν· ἀλλ' ὅμως οἱ ἰσχυροὶ διατάσσουν καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὑπακούουν!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ΣΤ'

(Ματθαίου Κεφ. 9, 18)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διέπερασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν¹ πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον, ἀφεωνταί σοι αἱ² ἁμαρτίαι. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν Γραμματέων³ εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις⁴ αὐτῶν, εἶπεν. Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν. «Ἀφεωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι» ἢ εἰπεῖν. «Ἐγείραι καὶ περιπατήσει; ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγέρθῃς, ἄρῃ σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου». Καὶ ἐγέρθῃς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις⁵.

Σημειώσεις

1) Καπερναούμ. 2) Ἀφ' ἧς ἐγνώσθη σοὶ ἡ πίστις, ἔχουσιν ἀρετὴν εἰς σέ αἱ ἁμαρτίαι. 3) Νομοδιδασκάλων. 4) Τὰς ἐνθυμήσεις, τὰς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν σκέψεις. 5) Διατί ὑμεῖς, συλλογίζεσθε πράγματα πονηρὰ. 6) Πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ—ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ

Ἀφ' οὗ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δύο δαιμονιζομένους, τῶν ὁποίων τὴν ἱστορίαν τῆς νόσου καὶ τοῦ θαύματος ἠκούσαμεν ἐν τῇ ἀναγνώσει τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καὶ παρεκλήθη ὑπὸ τῶν κατοίκων νὰ ἀπομανκρυνθῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς χώρας αὐτῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἔλθει, καὶ διαπλεύσας ἐπ' αὐτοῦ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ συνήθως κατέκει, τὴν Καπερναοῦμ, ἣτις καὶ λέγεται ἰδίᾳ πόλιν τοῦ Ἰησοῦ, διότι ἐκεῖ εἶχε τὴν συνήθη διαμονὴν αὐτοῦ. Ὁ εὐαγγελιστὴς ἐφιστὰ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνοστῶν αὐτοῦ εἰς ἑτερόν θαῦμα θαυματουργηθέν ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος. Ἐν τῇ Καπερναοῦμ ἐκδύισαν εἰς τὸν Ἰησοῦν ἕνα παραλυτικόν, παθόντα ἐξ ἀποπληξίας μερικῆς ἀκίνησίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο βεβλημένος ἐπάνω εἰς κλίνην. Ὁ Ἰησοῦς καρδιογνώστης ὢν καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν καὶ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἐκείνων οἵτινες προθύμως ἐδέξαντο νὰ κομίσωσιν αὐτόν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἐν ᾧ ἔφερον ἀκόμη τὸν παραλυτικόν πρὸς αὐτόν, εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν Ἀτὴν πίστιν σου εἶδον, καὶ ἡ πίστις σου αὕτη σε καθιστὰ ἄξιον νὰ φέρῃς τὸ ὄνομα τέκνον τοῦ Θεοῦ. Ἐχε θάρρος λοιπόν, τέκνον· αἱ ἁμαρτίαι σου ἤδη ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐδείξας πίστιν εἰς ἐμέ ἔχουσι συγχωρηθῆ εἰς σέ. Αὗται ἦσαν ἡ αἰτία τῆς νόσου,

καὶ ἡ νόσος ἦτο μέσον ἵνα πιστεῦσθης καὶ σωθῇς· λοιπὸν ἔγε θάρος. Ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς νόσου σου ἔπαυσαν. Καὶ ἡ νόσος θὰ θεραπευθῇ. Τινὲς τῶν γραμματέων, ὅπως ἐκαλοῦντο οἱ διδασκαλοὶ τοῦ νόμου, εὐρισκόμενοι ἐκεῖ καθ' ἡν ὥραν προσῆγον τὸν παραλυτικόν, καὶ ἀκούσαντες τὸν πρὸς τὸν παραλυτικὸν ἀπευθυνθέντα λόγον τοῦ Σωτῆρος ἀρέωνται· Σοὶ αἱ ἁμαρτίαι ἐσκανδαλίσθησαν, ἀλλὰ καὶ μὴ τολμῶντες νὰ κατηγορήσωσι δημοσίᾳ τοῦ Ἰησοῦ, εἶπον καθ' ἑαυτοὺς χωρὶς ν' ἀκουσθῶσιν ὑπὸ τινος. Οὗτος ὁ βρίζει τὸν Θεὸν σφετεριζόμενος τὰ τῷ Θεῷ μόνον ἀνήκοντα. Οὗτος βλάσφημεῖ. Ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, Θεός, ὢν, εἶδε τὰς σκέψεις αὐτῶν, ὅς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν εἶχον μορφῶσαι περὶ αὐτοῦ, ἀνέγνω ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν τὰ διανοήματα τὰ ὅποια εἶχον διατυπώσῃ ἐκεῖ περὶ τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτοὺς λόγους ἐλέγχοντας τὴν κακίαν αὐτῶν. Διατί συλλογίζεσθε ἡμεῖς μόνον ἐκ τοῦ λαοῦ σκέψεις ἐντὸς τῆς διανοίας ὑμῶν, σκέψεις αἱ ὅποια μαρτυροῦν ὅτι ἔχετε γνώμην καὶ διαθέσιν πονηρὰν καὶ κακὴν. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ σκέψεις σας εἶναι κακαὶ. Τὸ νὰ εἴπῃ τις εἰς ἄνθρωπον λόγον τινά, καὶ νὰ υποσχεθῇ εἰς αὐτὸν δωρεὰν πνευματικὴν, ἥτις δὲν προσπίπτει εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν καὶ εἶναι δυσεξέλεκτος ἡ πραγματικὴ αὐτῆς, δύναται πᾶς τις εὐκόλως νὰ πράξῃ. Τὸ νὰ εἴπῃ ὅμως λόγον ἕνα καὶ δι' αὐτοῦ νὰ θεραπεύσῃ σωματικὴν νόσον, δὲν εἶναι ἴδιον παντός ἀνθρώπου. Εἰξεύρετε ἤδη ὅτι διὰ τοῦ λόγου μου πολλοὺς ἐθεράπευσας, καὶ ἐπομένως ἔχω διαπράξει τὸ δυσκολώτερον πρᾶγμα, τὴν διὰ τοῦ λόγου μου ἀποκατάστασιν τὰς σωματικὰς ὑγείας τῶν πασχόντων. Τοῦτο δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε· οἰεῖσθε λοιπὸν νὰ πιστεύσητε καὶ εἰς τὸ εὐκολώτερον ὅποτον εἶναι ἡ διὰ λόγου θεραπεία τῆς ἁμαρτίας· διότι τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ εἴπῃ τις «Εἶναι συγκεχωρημέναι εἰς Σὲ αἱ ἁμαρτίαι», ἢ νὰ εἴπῃ «Ἐγέρθητι καὶ περιπάτει»; Καὶ ἵνα βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ἔχω τὴν δύναμιν καὶ ἁμαρτίας νὰ συγχωρῶ, ἀφ' οὗ ἔχω τὴν δύναμιν θαύματα νὰ ἐπιτελῶ, καὶ ἵνα γινώσκῃτε εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπινον αὐτοῦ φύσιν ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐν γῇ ζώντων, ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις (Τότε στρέφεται καὶ λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν) «Ἐγέρθητι ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τῆς ὁποίας κατάνεισαι, καὶ ἐπερε αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Οὕτω θὰ βεβαιώσῃς τὴν πλήρην καὶ τελείαν ἀποκατάστασιν τῶν κινητηρίων μελῶν σου. Ἡ ἐγέρσις σου ἀπὸ τῆς κλίνης θὰ δείξῃ ὅτι εἶσαι κύριος τοῦ σώματός σου, τὸ νὰ ἄρῃς τὴν κλίνην διὰ τῶν χειρῶν σου θὰ μαρτυρήσῃ τῶν χειρῶν τὴν εὐρωστίαν καὶ τὸ βάδισμά σου θὰ δηλώσῃ τὴν ποδῶν σου τὴν σταθερότητα καὶ κίνησιν». Καὶ ὁ παραλυτικὸς ἐπράξεν ὡς διετάχθη, ἐγέρθη καὶ μεταβάς εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Τὸ θεῖον τοῦ θαύματος τοῦτου ἐπροκάλεσε τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ ὄχλου καὶ πάντες εὐγνωμονοῦντες ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος χάριν τῶν ἀνθρώπων ἔδωκε τοιαύτην δύναμιν τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν, περὶ ἧς ἤδη πάντες ἐπέστησαν, καὶ τῆς θεραπείας τῶν νοσημάτων.

Δὲν περιφρονεῖ ὁ Ἰησοῦς τὰς περὶ αὐτοῦ κρίσεις τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ προσπαθεῖ ἐμπράκτως νὰ ἐπαναγάγῃ ταύτας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα. Τοῦτο ὑποδεικνύει εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον τὸ ὅποτον ἔχομεν νὰ φαινώμεθα πάντοτε σύμφωνα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.—Λόγοι καὶ ἔργα ἡμῶν τὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἐσωτερικὸν σύνδεσμον ὥστε νὰ φαίνονται σαφῶς ἡ ἀκολουθία μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα, ἀντίθετα πράττει, ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς δὲν εἶναι ἄξιος τῆς ἐκτιμῆσεως ἡμῶν. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐὰν φανώμεν τοιοῦτον ἔχοντες χαρακτῆρα, ἀλλ' οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἶναι προσκεκο-

λημένοι οὕτως ἢ ἄλλως εἰς ἡμᾶς.—Τί δύναται νὰ περιμένωσιν οὗτοι ἐξ ἡμῶν, ἀφ' οὗ καλῶς γινώσκουσιν ὅτι οὐδεμίαν πίστιν οἰεῖται νὰ ἔχωσιν εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν;—Καὶ ἐὰν εἰς ἰδιώτας εἶνε κακὸν νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη ἐναντιότης μεταξὺ λόγων καὶ πράξεων, εἰς τοὺς κατέχοντας ὑψηλότεραν θέσιν, εἰς τοὺς ἐμπειστευμένους τὴν διαμόρφωσιν καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν ἀνθρώπων εἶναι ὀλέθριον καὶ ἀποτρόπαιον. Ὅταν ὁ ὑπηρέτης, ὁ μαθητής, ὁ χριστιανὸς ἐννοήσῃ ὅτι ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ ἄλλα μὲν λέγει, ἄλλα δὲ σκοπῶν ἐπιδιώκει, ἄλλα δὲ πράττει, ἀμέσως αἰσθάνεται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ συμβαίνουσιν καταστροφὴν, ἡ ὅποια καὶ ἐαυτὸν καὶ τὸν ἱστάμενον ὑπεράνω αὐτοῦ συμπαράσχει. Τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετρίως ἐκείνου ὁ ἐξηρημένος ἄνθρωπος ἤντλει γνώσεις καὶ μόρφωσιν, συναισθημάτων, ἀφῆνης ἀπογυμνοῦται ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν ἰδεώδους καὶ καταπίπτει πολὺ κατωτέρω ἐκείνου ὁ ὁποῖος συνέλαβεν αὐτὸ οὕτω πῶς νὰ ἐξαπατᾷ. Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ αἱ ὅποια ἐχρησίμευσαν ὡς βάσεις τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀνατρέπονται, καὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ μεταβάλλεται. Τίνα σκοπὸν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἐὰν οὗτος ἐπέτρεπε καὶ πρὸς στιγμὴν νὰ νομισθῇ ὡς ἄνθρωπος ἀπατεῶν, ἔστω καὶ ἐν μόνῃ τῇ διανοίᾳ τῶν μοχθηρῶν ἐκείνων ἀνθρώπων; Ἐὰν μὴ ἐδημοσίευσεν τὰς ἀποκρυφούς σκέψεις τῶν γραμματέων ἐκείνων εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐὰν μὴ δημοσίευσεν καὶ πανηγυρικῶς ἀπεδείκνυεν ταύτας μοχθηρῶν διαθέσεων προϊόντα, εὐκόλως ἠδύνατο νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν διανοιῶν αὐτῶν αἱ σκέψεις ἐκεῖναι, καὶ νὰ μεταδοθῶσιν εἰς ἄλλους, καὶ οὕτω νὰ μορφοθῇ περὶ τοῦ Ἰησοῦ παρὰ τῇ λαῶν πεποιθήσει ὀλεθρία εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἀναμορφωτικόν. Δι' αὐτὸ καὶ σπεύδει μόλις διέκρινε τὴν προέλευσιν τῶν σκέψεων ἐκείνων ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν γραμματέων, καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτας παγκοίνως γνωστὰς καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ ταύτας κακῆς ψυχῆς γεννήματα, καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ αὐτὰς διὰ περιφανοῦς ἀποδείξεως τοῦ ψεύδους αὐτῶν. Εἶναι ἡ διαγωγή αὕτη ὑποχρέωσις παντός τιμίου ἀνθρώπου. Ὅσα λέγω ὀφείλω καὶ διὰ τῶν ἔργων ν' ἀποδείκνυμι. Αἱ πράξεις μου δέον νὰ ὦσι πάντοτε σύμφωνα πρὸς τοὺς λόγους μου, ἵνα οὕτω παρέχω ἀνθρώπου φιλαλήθους καὶ εὐκρινούς.—Οὕτω καὶ μόνον οὕτω δύναμαι νὰ ἐπιδράσω ἠθικῶς ἐπὶ τοὺς ὁμοίους μου.—Ὁ ψεύστης ἐκεῖνος, οὗ οἱ λόγοι εἶναι ἐναντίοι εἰς τὰ ἔργα ἐξαπατᾷ μικρὸν ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζεται ταχέως ἐν τῇ πραγματικότητι αὐτοῦ, καὶ περιφρονεῖται καὶ ἐξευτελίζεται. Τοῦναντίον ὁ ἀνθρώπος ὁ τίμιος καὶ φιλαλήθης, εἶναι κύριος ἐαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τῶν λόγων καὶ διὰ τῶν ἔργων εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ γίνεται ἀληθὴς εὐεργέτης· ὅταν καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ σκοπῶσι τὸ ἀγαθόν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Σ' ἔδον τὸν κόσμον ἑσπερίᾳ, σ' ἔδον τὸν κόσμον ἥλιος. καὶ τὸ καυμένο Μέτσοβο ὅλο καπνὸς καὶ φλόγαις. Τὸ χτύπησαν, τὸ πατήσαν τ' Ἀλφ' Πασσά τ' ἀγκέρια, ἔννια χιλιάδες ἦταν καὶ ὀχτὼ χιλιάδες μπηχαν. Ὁ Γρίβας ἀποκλείστηκε ψηλὰ 'σ τοῦ Νικολέτου, μὲ σταυφόρους ἐκατὸ καὶ μὲ διακόσιους ἄλλους. Ἐπὶ τῶν ἑφῶντα ἔφωνα ὁ Χουσεῖν Βρυώνης. «Προσκύνα, Γρίβα, 'σ τὴν Τουρκία, προσκύνα 'σ τὸν Φερίκη, νὰ σοῦ χαρίσῃ τὴ ζωὴ, νὰ γίνωμε καὶ φίλοι». Κι' ὁ Κοκκαλὴς ἐφώναζεν ἀπὸ τὸ παραθύρι.

«Τί λές, μωρὲ Χουσεῖν Πασσά, τί λές, ζουρλό, κεφάλι; φουσκία 'στῆς μπαλάσκαις μας, εἶναι πολλὰ ἀκόμα. θὰ παίξῃ τὸ νουφέκι μας, κουφάρια θὰ νὰ στρώσῃ, κ' ὕστερα καρτερεῖτέ μας μὲ τὸ σπαθὶ 'στὸ χέρι.» Παρασκευὴ ξημέρωνεν, ἡμέρα χιονισμένη, κι' ὁ Γρίβας κ' οἱ λεβέντες του πουνρὸ πουνρ' ἀνεβαίνουν, τὰ μονοπάτια τοῦ Ζυγοῦ Ἰερβιά 'πὸ τὸ Χαλίκι, καὶ μόν' καὶ μόνα ἔλειπαν τέσσαρα παλληκάρια.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Πέλεκυν καὶ ρόπαλον σιδηροῦν καὶ πυρσὸν πάμφλεκτον φέροντες οἱ στρατιῶται τοῦ Ἀλαρίχου, θρησκομανεῖς οἱ Γότθοι καὶ πρὸς τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὰ ἔργα τὰ χαρίεντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς των πηλίνους ἔχοντες ἀπὸ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Σκάρδου μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Λακωνικοῦ πῦρ ἔβαλον καὶ ἀνέτρεψαν τῆς ἀρχαίας λατρείας τὰ ἱερά, καὶ μὲ ἀξίνην κατέκοψαν θεῶν, ἡρώων καὶ ἀνδρῶν τὰγάλματα. Ἡ σκαπάνη ἐκρήμνισε τῆς Ἀλτεως τὸ περικαλλὲς στεφάνωμα, καθήρσε τοῦ Διὸς τὸν σεμνὸν ναὸν ἀνέτρεψε καὶ κατέκοψε τοῦ Παιωνίου τὴν Νίκην καὶ τοῦ Πραξιτέλους τὸν Ἑρμῆν. Κατὰ τῆς δυσμενείας τοῦ χρόνου ὕστερον καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τῆς ὄχθης του τὴν ἀγκάλην, ἀγκάλην ἰσχυρὰν καὶ ἀσφαλῆ πκτρός, ἤνοιξεν ὁ Ἀλφειὸς, καὶ ἔσωσε τὰ ἱερώατα τοῦ καλοῦ λείψανος. Καὶ σήμερον ὑπὸ τὰ κτυπήματα τὰ θηριώδη τῶν βερβέρων θαυμάζοντες καθορῶμεν τὴν εὐγενῆ καὶ ζωντανὴν πτῆσιν τῆς Νίκης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὴν θεῖαν κεφαλήν.

Ὁ χρόνος ἀμείλικτος φθορῆς, ἀγριώτερος παντός βερβέρου, κατέκοψε καὶ ν' ἀφανίσῃ ἐπεθύμησε τοῦ Θεοφίλου Παλαιολόγου τὴν θεοειδῆ εὐγενῆ μορφήν, ἀλλ' ἡ ἱστορία ἡ ἀφελὴς τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ ἔσωσεν αὐτὴν ζωντανὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, μοῖρα μοχθηρὰ καὶ μωρὰ ἔστειλε καθ' ἡμῶν δαίμονας κακοὺς τοὺς Λατίνους καὶ μᾶς διέσπασαν καὶ μᾶς ἐξησθένευσαν οὕτως, ὥστε ἡδυνήθησαν νὰ καταπαλαίσωσιν ἡμᾶς οἱ Ὀσμανίδαι καὶ ἐν χρόνῳ, καθ' οὗς ἡ ψυχὴ τοῦ γένους ἡμῶν ἐν πάσῃ παιδεύσει ἤρξατο ἀναγεννωμένον ὡς ὁ Φοῖνιξ. Ποταμὸς πληθύνων τὸ ὕδωρ του τὸ τρέφον καὶ ζωογονοῦν ρίπτων ἀπαλῶς καὶ εὐμενῶς εἰς τὴν πεδιάδα, ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἡ ἐν τῷ βίῳ καὶ τοῖς γράμμασι καὶ τῇ τέχνῃ ἐκφανθεῖσα, πάλιν ἀγλαόθεονος μεγαλειότης ἐφαίνετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τῇ Ἑλληνικῇ γῇ ὑπὸ ἀρχόντων περιστοιχιουμένων μεγαλοπρεπῶν, τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος, τῶν Χρυσολωράδων, τῶν Χελκοκονδυλῶν, τῶν Λαγκαρέων, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ Βησακίωνος, τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ ἄλλων γενναίων καὶ πολλῶν. Τοῦτων οἱ μὲν ἀπὸ τῆς κανδήλας τῆς ἱερᾶς, ἥτις ἔκαμε πρὸς πρὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἦναι τὰς λαμπράδας των καὶ μετήνεγκαν ἀνέσπερον πολιτισμοῦ ὡς εἰς τὴν Δύσιν, οἱ δὲ μείναντες ἐδῶ ἐν τῇ πατρίδι γῇ δουλωθέντες ἐξουδενώθησαν ἢ ἐπεσον προμαχοῦντες καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Ἐκ τούτων ἦτο ὁ μέγας δούξ Λουκᾶς Νοταρᾶς, ὁ ὑπεραπιστὴς τῆς Χαρίτιος Πύλης, Θεόδωρος ὁ Καρυστηνὸς καὶ ὑπὲρ πάντας ὁ ἥρως ἡμῶν.

Πεπαιδευμένους περὶ πᾶσαν ἀγαθὴν παιδείαν ἦτο ὁ Θεοφίλος Παλαιολόγος. Ἐν εἰρήνῃ ἡ καθέδρα τῆς διδασκαλίας του τριπλοῦς θὰ ἦτο προφητικὸς ὑψηλὸν καὶ σοφὸν διδασκάλειον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀναπερσόμενον καὶ τὰ μαθηματικά· διότι περὶ πάντα ταῦτα μέγας ἦτο ὁ ἀνήρ, ἀποδεικνύων μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, Θεοδώρου τοῦ φιλοσόφου καὶ μαθηματικοῦ, τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος καὶ ἄλλων, πόσον ἡλίθιοι εἶναι οἱ νομίζοντες ὅτι

ἡ ὑψηλὴ μαθηματικὴ εἶναι δυνατόν νὰ καταστῇ εὐδόκιμος ἄνευ βαθείας περὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα παιδεύσεως.

Ἀλλὰ δὲν εἶχεν ὡς βάνυσον ἐπάγγελμα πορίσμου τοῦ ἄρτου τὴν παιδείαν. Ἐνεθυμῆτο ὅτι ὁ Αἰσχύλος παρωθῶν τὴν δόξαν τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ νικῶν, παρεκάλει τὸ μαρμαρῶνιον ἄλσος νὰ κηρύξῃ τὴν ἐν τῇ μάχῃ ἐκείνῃ εὐδόκιμον ἀνδρείαν του καὶ ὅτι ὁ Σωκράτης τὴν ἀσπίδα φέρων ἡρίστευσεν εἰς τρεῖς ἐκστρατείας, καὶ ὅτε τοῦ γένους ἡ κραυγὴ ἐκάλει τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀμυναν αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν, ἀφῆκε τὸν Σοφοκλέα ἀνοιγμένον εἰς τὸν στίχον «ὁ εὐγενὴς· πρέπει ὑπερηφάνως νὰ ζῇ, ἄλλως ὑπερηφάνως ν' ἀποθνήσκῃ» καὶ ὤρμησεν εἰς τῶν σκαλίγγων τὸ προσκλητήριον. Τὸ στέρνον του τὸ εὐρύ, συναισθημάτων ἀκραίφνων εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας ναόν, διὰ θώρακος καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὑψηλῶν βουλευμάτων θρόνον, διὰ κράνους ἐκάλυψε· ξίφος περιεβλήθη καὶ λόγχην καὶ ἀσπίδα εἰς τὴν ἀριστερὰν ἀνέλαβεν ὁ ἀπόγονος τῶν αὐτοκρατόρων.

Ἐπὶ τῆς πύλης τῆς Σουλιβρίας ἴχμῶν ἐκ τοῦ στυλιννοῦ σιδήρου τῆς πκνοπλίας ἀμύνεται, ἀφ' οὗτο, πρὶν ἔλθῃ ὁ Μεχμέτης, περιέζωσε τὴν πόλιν ὁ Καρατζᾶ μπέης· μέχρι τῆς πτώσεως. Ἐκ σιδήρου τὰ ὄπλα του, ἐκ χαλυβός τὸ σῶμα τοῦ ἐν χρηστότητι διαβιάσαντος σοφοῦ καὶ ἐξ ἀδάμαντος ἡ ψυχὴ του. Κατὰ τὰς τρομερὰς τῆς 20 Μαΐου ἐφόδους, ὅτε ἡ γῆ συνεκλονεῖτο ἐκ τοῦ βρόντου τῶν τουρκικῶν καὶ τῶν τηλεβόλων τῶν ἀλκαλαμῶν, τῶν οἰμωγῶν καὶ ἔφευγον μετὰ μάταιον ἀγῶνα ἀπὸ τῆς πύλης τῆς Ἀδριανουπόλεως οἱ Βροζάρδα καὶ ἐπτοημένοι ἀπεχώρει ὁ Γενομάτης Ἰουστινιανός, οὗτος μετὰ τοῦ Δημητρίου Καντακουζηνοῦ ὁμήσας νικᾷ τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ τρέπει, καὶ ἐκ τῶν τειχῶν καὶ τῶν κλιμάκων κατακρημνίσας δισκορπίσεν.

Ἀλλ' ὅτε οἱ ἔχθροι εἰσέβηκον εἰς τὴν Πόλιν. βλέπων ὅτι τὸ πᾶν ἀπώλετο, κραυγάζων «θέλω θανεῖν μάλλον ἢ ζῆν», συρρήξας ἐαυτὸν εἰς τὸ μέσον τῶν Ὀσμανιδῶν διασκορπίζων καὶ προσβαλλόμενος, καταβάλλων καὶ ἀντικτυπούμενος γεμῆτος ἀπὸ τραύματα καὶ ἐξ αἱμάτων περιέρρυτος ἔπεσεν τοῦ γένους ἡμῶν χαρὰ καὶ καύχημα.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐδομάδα.

Τὴν ἀλήθειαν ἀγάπα καὶ λάτρευε ἀκαταπαύστως· τὴν ἀλήθειαν ἔχε πάντοτε προσφιλεῖς μέλημα, τὴν ἀλήθειαν ἐφόδιον ἀσφαλὲς τοῦ βίου σου κατὰ τὰς διαφορὰς αὐτοῦ περιπετειᾶς. Καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν εὐδοκίαν νὰ σὲ καλέσῃ πρὸς ἐαυτὸν, τελευταίαν ἔχε παρηγορίαν διὰ δὲν ἐγκατέλειπε ποτὲ τὴν κοινωσίαν τῆς ἀληθείας, καὶ τελευταίαν ἐλπίδα διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Σωτῆρος «Ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ψυχῆς σου.

Ε. Α. Σίμος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Τῇ εὐμενείᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Μ. Τυμβίου ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν οἱ ἐν Λευκοσίᾳ κ. κ. Μιχ. Χ. Τυμβίος σελίνια 3. Ἰερὰ Μονὴ Κύκκου λιρ. 1. Παγκύπριον γυμνάσιον τελ. 10. Ἐμπορικὴ λίσχη σελ. 5. Κυπριακὸς Σύλλογος σελ. 5. Ὁρθόδοξος Σύλλογος Ὁρθόδοξος σελ. 4. Κωστ. Αἰμνάντης σελ. 3. Κλεόβουλος Ἀρτεμίδης σελ. 4. Ἑλληνικὴ Λέσχη σελ. 10. Ἀρχιμανδρίτης ἀρχιεπισκοπῆς σελ. 10. Ἰερὰ Μονὴ Μαχαίρᾳ—Γ.Ν. Τσακρῆς σελ. 10 ἦτοι ἐν ὅλῳ λιρ. 4.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ἐν Λονδίῳ (55-56 Bishopsgate Street), Ἀλεξανδρεία, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνη Πειραιῖ, Πάτρας, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης.
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΜΑΪΟΥ 1906

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον καὶ Ἐθνικὴ Τράπεζα Δρ. 10,675,345.18	
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ	
Τραπεζαίαις χρ.	» 2,399,279.48 Δρ. 16,460,311.—
Χρυσὸς καὶ Συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν 3,385,686.34	
Προεξοφλήσεις Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων »	9,666,079.06
Δ)σμοὶ τρέχοντες εἰς χρυσὸν καὶ δραχμὰς	
ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγρ.	» 50,559,275.83
» ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	» 15,116,453.15
» ὑποθήκῃ ἀκινήτων	» 8,140,900.73
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγρῶν	» 1,047,016.64
Προσωρινοὶ τρέχοντες λ)σμοὶ εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 7,390,192.98
Καταστήματα καὶ κτήματα	» 1,511,779.75
Ἐξόδα ἐγκαταστ. Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημ.	» 493,940.18
Χρεώγρ. καὶ τοκομερίδια εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 7,026,170.—
Δάνεια εἰς λιμενικὸν ταμείον Κυπαρισσίας	» 156,816.30
Δάνειον πρὸς τὴν Σταθιδικὴν Τράπεζαν	» 591,547.95
Συμμετοχὴ εἰς Προνομιοῦχον Ἑταιρίαν Σταθίδος	» 973,498.50
	Δρ. 119,134,582.07

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 20,000,000.—
Ἀποθεματικόν	» 1,110,000.—
» ἑξακτον	» 160,000.—
Ὁμολ. φρ.χρ. 2 1)2 ἑκατ. ἐξοφλητέαι 1 Ἰουλ. 1924	» 2,925,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δρ. Δρ. 61,050,839.38	
Ταμειυτήριον	» 2,940,789.32 » 63,991,628.70
Ταμείον συντάξεων ὑπαλλήλων	» 232,700.40
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ εἰς χρυσὸν	» 28,691,215.88
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	» 683,915.14
Γραμμάτια πρὸς εἰσπραξίν εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 231,121.17
Μερίσματα πληρωτέα	» 26,510.—
Λιάφορα	» 1,082,490.78
	Δρ. 119,134,582.07
Πραγματικὴ ἀξία τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς κά- λυψιν τῶν ἡγγυημένων λογαριασμῶν*	Δρ. 100,029,966.—
Πραγματικὴ ἀξία τίτλων πρὸς φύλαξιν	» 47,668,484.—
Τὸ ὅλον	Δρ. 147,698,450.—

Ἐκτίμησης γενομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς 31 Μαΐου 1906

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
Χ. Α. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἢ τοὶς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψέως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.	
2 » » » » 1 ἔτους	
2 1)2 » » » » 2 ἐτῶν	
3 » » » » 4 »	
4 » » » » 5 »	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

(σύστημα Gabelsberger-Mindler).

Διδασκόμενη ἐν τῇ Βιομηχανικῇ καὶ Ἑμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν.

Συστηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16169/15293 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὰ Σχολαρχεῖα καὶ Γυμνάσια τοῦ Κράτους. Βραβευθεῖσα δι' Ἀργυροῦ βραβείου ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ἐκθέσει Ἀθηνῶν τοῦ 1903.

«Βιβλίον μεθοδικὸν διὰ τοῦ ὁποῦ εἰς βραχὺν χρόνον μαθάνεται τελείως ἡ ταχυγραφία».

Ἐκδοσις Β'. Τεῦχος καλλιτεχνικόν.
Τιμὴ δραχ. 3.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασιῶν ἐπὶ π λ ω ν λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους μ ὂ ν ο ν διὰ λ)σ μ ὂ ν τ οῦ Ὁ ρ φ α ν ο τ ρ ο φ εῖ ο υ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Α. Π ο λ υ χ ρ ὶ ν η τοῦ ἐν Παρισίοις ἐπὶ μακρὰν ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ξυλείαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλα τὸ καταστήμα προμηθεύεται κατ' ἐ ὑ θ ε ῖ α ν ἐ ξ Ε ὑ ρ ὠ π η ς καὶ εἶναι πάντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἵθουσαι εἶναι πλήρεις ἐτοιμῶν στερεωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ἐπιπλων, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὠρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφρανῶν.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστρωσίας ταπεινῆς) ὑπὸ ἀριστον τεχνίτην.

Πᾶς ἔχων ἀνάγκην ἐπιπλων ἀδικεῖ ἐάν τὸν ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ φιланθρωπικὸν κατάστημα.

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

(Ἐκδοσις Β')

Δο. 5. ἔξωτερο. δο. 5.

Ὁ γνωστὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ἐκθέσει τόσον ἐκτιμηθέντων καλλιτεχνημάτων του χαράκτης

Π. ΚΕΛΑΤΑΝΣ

μετὰ διετεῖς σπουδὰς καὶ ἀσκήσιν ἐνεκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν Ἀθῆναις.
Ὁδ. Σταδίου 25.

ΤΑΧΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μέθοδος πρὸς ταχέαν ἐκτέλεσιν τῶν ἀριθμητικῶν πράξεων. Μετάφρασις ἐκ τῆς γ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως Otto Neuhaus.

Τεῦχος καλλιτεχνικόν. Τιμὴ δρ. 1.

Γραφεῖα Δελτίου Ἀκαδημίας πλατεῖα Κάνιγγος. Βιβλιοπωλεῖα Ι. Σιδέρη, Γρ. Λάμπρου καὶ Ι. Κολλάρου Ἑστίας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δο. 2. Τετράκις δο. 5.
Δεκάκις δο. 10.

χαράκτης Π. Κελαϊδῆς, ὁ τόσον ἐκτιμώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνεκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν ὁδῷ Σταδίου 25.

Ἰθὺς Φίξ. Συνιστᾶται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνός καὶ ὑγιεινός, ὁ Ἰθὺς Φίξ.

Πωλεῖται φαρμακικοπορεῖον μετ' ἀδείας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον Δημοπούλου ἐν ὁδῷ Λυκούργου 14.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον Ν. Μπέρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεῖα ἀνακαινίσαις καὶ μέθοδοι Ἀμερικανικαὶ τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι.

Περὶ φημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μπόσαρζκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.

Βιβλιοδετεῖον Ν. Καρυωτάκη, συνιστώμενον διὰ τὴν φιλοκαλίαν, στερεότητα καὶ εὐθηνίαν. Ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσσης 5α.

Λιθογραφεῖον Ἐργίνου ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς Βουλῆς, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους καὶ ἐπισκεπτήρια.